

SLÆGTS-NYT

FAMILIEMEDDELELSER FOR STORGAARD-SLÆGTEN

Nr. 49

DECEMBER 1992

41. årgang

Et tilbageblik

Det milde og dejlige efterårsvejr med mange solskinstimer fortsatte året ud - grønmjul -. Januar lidt frost men næsten ingen nedbør. 2. februar står vintergæk og erantis i fuld flor, hele måneden mild og tør, hvorimod marts gav en hel del regn, lidt sne og frost, april fortsat vådt og koldt, påskedag kørte snepløve i dele af landet. Kornsåningen begyndte her på gården den 10. og 11. april, hvor det meste blev sået, hvorefter regn og kulde satte ind, helt til den 13. maj, hvor vejret skiftede om, sol og varme næsten uden en sky på himlen helt til den 14. juli, hvor der kom 20 mm regn, derefter igen tørt og varmt til hen i august.

Høsten der begyndte her hos os den 8. august, var først færdig 5. september, blev lille. Vi mangler ca. 30% af en normal høst, det skyldtes for en del at vi kun havde vårbyg.

Efteråret fortsat tørt til her sidst i oktober hvor det er blevet køligt med nattefrost. Blomsterne i haven er til dels visnet. Her i vort lille Danmark ser det sort ud. Massefyringer i såvel finanssektoren som det fri erhverv hører til dagens orden, hvor må det være svært for dem det går ud over.

Balkan raser borgerkrigen med det til følge, at der kommer masser af flygtninge her til landet - stakkels mennesker -. Vore politikere ævles kævles, man får næsten det indtryk at det eneste de kan blive enige om er at drille hinanden, hører netop nu at tre partier er blevet enige om et udspil til unionstraktaten, hvad det så end er.

Her hos os er, alderen taget i betragtning, helbredet helt godt, vi går og passer vor daglige dont, men må alligevel se i øjnene at der nok snart må ske en forandring, alt i alt stadig meget at takke for.

N.B. Sommeren 1992 blev den varmeste i mands minde også tørt.

Kærlig hilsen
Ingeborg og Johs.

Glædelig jul 1992

og et godt nytår ønsker vi hele Storgaard-slægten.

Avisudvalget.

Slægtsnyt!

For 42 år siden klagede Tonny over, at det var svært at få folk til at sende et par ord om fødsler, bryllupper og dødsfald, og da det ikke er blevet bedre, kommer vi med samme bøn: Send os meddelelserne skriftligt af hensyn til stavemåde og gerne med slægtsbogens side-tal.

Slægtsudvalget består af:

- side 72 Julle Madsen, Nørskovlundvej 22, Nørskovlund, 8620 Kjellerup, tlf. 86 88 60 75.
- side 82 Johannes Nielsen, Hinge Storgård, Tingskrivervej 8, Hinge, 8620 Kjellerup, tlf. 86 88 60 54.
- side 108 Edith Knudsen, Sortehøjvej 23, 8850 Bjertringbro, tlf. 86 68 22 18
- side 115 Rigmor Degn-Pedersen, Åby Bækgårdsvej 19, 8230 Åbyhøj, tlf. 86 15 62 96.
- side 133 Ninna Storgaard, Jebjergvej 19, Jebjerg, 7870 Roslev, tlf. 97 57 44 13.
- side 138 Søren Olesen, Livøvænget 5, True, 8381 Mundelstrup, tlf. 86 24 03 75.
- side 158 Ingeborg Nielsen, Hinge Storgård, Tingskrivervej 8, Hinge, 8620 Kjellerup, tlf. 86 88 60 54.
- side 166 Jørgen Storgaard Jakobsen, Kong Valdemarsvej 43, Thorning, 8620 Kjellerup, tlf. 86 88 06 81.
- side 175 (side 83) Ellen Lauritsen, Ingemannsvej 23, 8850 Bjerringbro, tlf. 86 68 42 95.

Kontingent

Kontingentet vil som tidligere år være mindst 10 kr. der sendes til

*Johs. Nielsen
Hinge Storgård
Tingskrivervej 8, Hinge
8620 Kjellerup
Giro 6 07 40 22*

Send venligst girokortet med samme afsender-navn som avisen er adresseret til.

Rettelser til slægtsbogen af 1978.

Side 58 II B 1

Karsten Laugaard Nielsen, f. 29/9 1923.

Side 58 II B 1 a

Jette, født 5/2 1949.

Side 58 II B 1 a

Torben Jensen, født 31/3 1949.

Side 94 III C 1 a

Sus Storgaard, f. 24/2 1962 i Århus, lærer ved Århus Købmandsskole.

Side 94 III C 1 c

Tine Storgaard, f. 24/10 1966 i Århus.

Side 94 III C 1 d

Mette Storgaard, f. 13/6 1968 i Århus.

Side 94 III C 1 e

Rie Storgaard, f. 18/11 1969 i Århus.

Side 94 III C 2

Jørgen Kobberholm Storgaard, f. 11/10 1937.

Side 94 III C 2 a

Lone Kobberholm Storgaard, f. 12/11 1962 i Århus.

Side 157 VII B 1

Emilia Marianne Lund, f. 2/4 1963 i Palma de Mallorca.

Side 180 V B 2 b

Nina Aagaard Nielsen, f. 14/11 1990.

Fødsler

Side 60 III B 1 d 11

Mai Brink Rasmussen, født 19/4 1986, datter af Jens Horn Rasmussen.

Side 60 III B 1 d 2

Kasper Frederiksen Madsen, født 22/1 1986.

Side 60 III B 1 d 3

Tobias Frederiksen Madsen, født 19/4 -1989, sønner Lona Frederiksen.

Side 61 III D 2 a 1

Christian Møller Storgaard Wormslev, født 2/2 1990.

Side 61 III D 2 a 2

Maria Møller Storgaard Wormslev, født 1/3 1992, børn af Helle Storgaard Wormslev og Peter Møller Wormslev, Brorstrup.

Side 72 VI F 2 b

Jesper Storgaard Münster, født 24/5 1992, søn af Lisbeth og Mogens Münster, Silkeborg.

Side 91 II A 3 b 2

Mathilde Christensen, født 26/5 1992, datter af Jette Hermansen og Torben Christensen.

Side 94 III C 1 b 1

Katrine Steiniche, født 1/4 1989, datter af Helle Kobberholm Storgaard og Henrik Steiniche, Århus.

Side 118 II E 3 b 2

Anja Møller, født 7/6 1992, datter af Ida Margrethe og Lars Thorup Møller.

Side 118 II E 4 b 1

Victor Vesterskov Kristensen, født 29/4 1992, søn af Lone Johansen og Christen Ingvard Kristensen.

Side 133 I H 1 b 3

Louise Sjællænder-Pedersen, født 16/9 1987, datter af Svend Erik og Karin Sjællænder-Pedersen, Bjerringbro.

Side 135 I L 2 a 2

Steffen Peder Ilsø Storgaard, født 7/9 1991, søn af Birthe Storgaard og Brian Ilsø Thomsen, Bjerringbro.

Side 157 VII B 1 a 1

Tobias Martin Lund, født 9/5 1982 i Hillerød.

Side 157 VII B 1 a 2

Josephine Jane Bartoft Lund, født 15/11 1990 i Svendborg, børn af Emilia Marianne Lund, Langeland.

Side 183 VI A 4 b

Esben Tikjøb Mogensen, født 31/7 1992, søn af Bodil Mogensen og Kristian Tikjøb Olsen, Nr. Nissum.

Bryllupper

Side 60 III B 1 d

Jens Horn Rasmussen viet 20/6 1992 til Lone Frederiksen f. 25/10 1964 datter af Else Frederiksen.

Side 91 III C 1 b

Helle Kobberholm Storgaard f. 27/9 1964 i Århus, kontorassistent. Viet 29/7 1989 til Henrik Steiniche f. ??? søn af Lillian og Leif Steiniche.

Side 115 H B 2 b

Uffe Degn-Pedersen viet den 1/8 1992 til Hanne Kristensen f. 18/3 1959.

Side 116 II C 5 a

Stig Gamskjær Hermansen viet den 6/6 1992 til Laura Olsen f. 12/6 1962 Godthaab.

Side 118 II E 2 b

Hanne Johansen viet 16/5 1992 til John Nielsen.

Side 135 I L 2 a

Birthe Storgaard viet den 15/11 1991 til Brian Ilsø Thomsen f. 27/4 1963 søn af Valborg Ilsø Thomsen, Bjerringbro.

Side 177 IV B 1 c

Knud Olaf Thormann Nielsen viet den 10/10 1992 til Annette Clausen f. 1/4 1970 i Præstø. Bor i Resdal.

Sølvbryllup i 1993

Side 61 III D 3

Tage og Grethe Storgaard Madsen, Fårvang, den 10/2.

Side 65 IV D 3

Poul Erik og Karen Margrethe Kirkegaard, Kjellerup, den 13/6.

Side 66 IV E 2

Kirsten og Jan Schmidt, Kjellerup, den 1/6.

Side 71 VI E 2

Mogens og Grethe Storgaard Madsen, Silkeborg, den 3/2.

Side 84 I F 1 a

Finn Storgaard og Lotte Horne, Kbhv., den 8/6.

Side 89 I G 4 b

Stig og Hanne Vogelius, den 22/7.

Side 119 II G 3

Karl og Karen Buchreitz, Silkeborg, den 7/12.

Side 120 II H 2

Ellen Margrethe og Hasse Lenler-Eriksen, Herning, den 6/4.

Side 178 IV C 1

Birgith og Ole Pedersen, Hinge, den 20/7.

Side 181 V D 2

Aage og Anette Nielsen, den 1/6.

Guldbryllup i 1993

Side 84 I F 1

Knud og Gry Storgaard, Kbhv. ??-??.

Side 131 I F 2

Mads og Sigrid Storgaard, den 6/11.

Side 181 V D

Ernst og Carla Nielsen, Bregnerød, den 5/1.

Side 183 VI A

Ellen og Thomas Mogensen, Nr. Nissum, den 16/6.

Diamantbryllup i 1993

Side 120 II J

Ragnhild og Jørgen Enevold Jensen, Brædstrup, den 6/12.

Runde år i 1993

Side		Dato	År
58 II B1	Karsten Laugaard Nielsen, Astrup	29/9	70
60 III B1	Egon Horn Rasmussen, Ålborg	15/4	65

61 III E	Hanne Madsen, Silkeborg	16/7	80
62 III F2	Inge Lise Aaen	25/10	50
63 III I	Ella Madsen, Ikast	27/2	75
64 IV B1	Oda Storgaard Olsen, Hornslet	22/8	60
66 V C	Magda Nielsen, Kjellerup	17/1	80
69 VI A1	Preben Storgaard Jensen, Holbæk	2/8	60
70 VI A6	Annalise Kristensen	30/4	50
70 VI C	Egon Storgaard, Kjellerup	11/4	80
71 VI E	Ingrid Madsen, Silkeborg	3/8	75
72 VI F	Christian Madsen, Nørskovlund	11/9	75
84 I C3	Mie Storgaard Nielsen, Silkeborg	8/4	80
84 I F1	Knud Boll Storgaard, Kbhv.	3/1	75
84 I F1a	Finn Storgaard, Kbhv.	26/9	50
84 I F1a	Lotte Horne, Kbhv.	3/6	50
88 I G2	Svend Østergaard Nielsen, Iller	4/2	75
88 I G2a	Birgit Just, Timring	19/4	50
88 I G2a	Henry Just, Timring	8/2	50
91 II A2	Ejvind Knudsen, Skotland	30/11	75
91 II B2	Knud Overby Storgaard, Kbhv.	23/1	70
97 IV B2	Villy Rasmussen, Odense	10/7	65
97 IV C2	Karl Kej, Ringe	24/8	65
98 IV D1	Ruth Ilbjerg, Nr. Lyndelse	28/10	60
109 II	Kristine Nielsen, Skærup	12/11	80
114 I Bla	Britta Scharff Kbhv.	19/8	50
114 I B2	Ida Henriksen, Lundum	16/12	70
118 II E4	Peter Johansen, Virksund	19/3	60
119 II G	Hans Buchreitz, Silkeborg	27/11	85
119 II G2	Henry Pattinson, England	10/7	60
120 II J1	Holger Egholm Jensen, Ishøj	31/12	60
121 II J5	Ellen Andersen, Kbhv.	24/11	50
128 I A1a	Kurt Storgaard	4/8	50
131 I F1	Johanne Storgaard, Viborg	6/10	75
134 I I1	Bodil Rasmussen	4/9	60
134 I J	Bolene Storgaard, Ans	15/2	85
135 I L	Jens Kasper Storgaard, Ans	9/10	85
135 I L1	Bent Fahlberg, Trimmelskov	23/5	60
135 I O	Else Frandsen, Ans	17/11	80
139 IV A3	Anders Reinau, Åbyhøj	20/6	50
140 VIII D1	Poul Petersen	24/12	50
140 VIII D2	Ellen Storgaard	7/4	50
152 IV B	Erik Petersen, Charlottenlund	31/3	80
157 VII B1	Lise Rahbe Lund, Hellerup	9/10	60
166 I A3	Ove Højbjerg, Guldager	25/11	50
166 IV A	Hans Jakobsen, Kjellerup	18/2	75
173 I B2	Inga Bitsch, Vejle	25/1	70
178 IV C2	Kaj Naundrup Svendsen, Brønderslev	25/10	50
178 IV E	Peter Jørgensen, Ulsted	28/10	80
180 V B1	Albert Antal, Slagelse	28/12	60
181 V C	Edith Nielsen, Silkeborg	9/9	75
181 V D	Ernst Nielsen, Bregnerød	27/2	80
181 V D1	Anna Aagaard, Als	24/9	50
183 VI B	Johanne Andersen, Nørskovlund	19/1	70

Dødsfald

Side 66 IV E

Den 17. marts 1992 sov vor kære mor Bertha Nielsen stille ind efter lang tids tiltagende sygdom. Mor var født ude »på bakken« i Frausing i 1909, som den yngste af en søskendeflok på fem. Der har altid været et godt og tæt forhold de fem søskende imellem. Mor hjalp til hjemme på ejendommen både ude og inde, selv efter hun og far blev gift og bosatte sig i Lemming, cyklede mor ofte til Frausing og gav en hjælpende hånd. I Lemming drev far tømrerforretning, og det

var et godt og kærligt hjem for os, desuden meget gæstfrit, så mor havde altid nok at se til. Dog var ord som »stress« et ukendt begreb. Da mor var »sidst i fyrrene«, fik hun leddegigt, men med stor stædighed og masser af energi, fortsatte hun med at passe hus og hjem selv. De senere år fik hun dog god hjælp fra far, og kun de sidste par år desuden af en hjemmehjælper. Mor har efterladt et stort tomrum for hele familien, specielt for far. Ære være hendes minde.

Tove og Kirsten.

Side 66 VA

Christian Leth Mikkelsen, gift med Edith Mikkelsen f. Storgaard døde d. 23/12 1991.

Christian var kromandssøn fra Knudstrup, her voksede han op hele sin barndom. Senere flyttede han til Viborg, hvor han mødte sin kone Edith. De flyttede til en lille lejlighed i Mogensgade, her fik de en datter Anni. Et par år senere flyttede de til en bedre lejlighed på B.S. Ingemannsvej, hvor de boede i 40 år.

Christian var arbejdsmand mange forskellige steder, de sidste mange år på Karup flyvestation, hvor han fungerede til han gik på pension.

Han elskede at rejse, og hver sommer tog han sin lille familie med sydpå til Schweiz, Østrig, Italien eller Frankrig.

I 1972 fik Christian bygget et sommerhus på Lundø. Her havde han mange gode stunder med sin familie.

De sidste år var Christian ramt af svær sygdom, men han boede hjemme til det sidste.

Han efterlader sin hustru Edith, en datter Anni og to børnebørn Githa og Henrik.

Anni.

Side 94 III C

Peter Storgaard død 27/6 1974.

Magny Storgaard død 26/10 1980.

Side 94 III C 1

Søren Peter Kobberholm Storgaard, født 25/4 1933 død den 2/7 1990.

Side 97 IV D

Jakob Sørensen døde den 30. august 1991 om natten. Lå ved siden af mig og var død da nattevagten kom, kl. 01.30. Blev begravet den 3. september på Nr. Lyndelse kirkegård, som han havde passet i 37 år, samtidig med han var sygekassekasserer i 30 år i Nr. Lyndelse Sygekasse. Jakob kom til Fyn i året 1922, var kontorassistent her i Nr. Lyndelse i 10 år, (fra Bornholm) så han har været det meste af sin tid i Nr. Lyndelse.

*Vi savner ham meget.
Ære være hans minde.*

Side 117 II E 1

Oskar Almind død 4/3 1992.

Side 118 II E 2

Kristian Duelund Johansen død 29/8 1992.

Færøerne tur - retur

Langt ude i Nordatlanten ligger en af Danmarks mest afsides provinser, der samtidig er Natos forpost mod nord. Somme tider nok lidt svær at finde, men pludselig trænger en solstråle gennem tågen og regnen: Der ligger de 10 de små grønne øer. Måske lidt utilnærmelige med et præg af ælde og vælde, og sådan har Færøerne da også set ud siden istiden. På en gang krumrygget og knejsende; vi er i kontrasterens land.

Jeg har opholdt mig på Færøerne et år, og i erindringen er det en dobbeltsidet erfaring: En oplevelse af ren og »uforfalsket« natur og samtidig ofte en følelse af isolation, populært kaldet »ø-kuller«.

En regnvejrsftermiddag i sommeren 1985 blev Alice ringet op af rektoren for Østerø Gymnasium: Han manglede lige en lærer med hendes fagkombination. Om hun var interesseret? Joh... Betænkningstid to timer. Og vi tænkte, besluttede at slå til og fjorten dage efter landede vi med flyveren på Færøerne.

Der var i hundredvis af små og store ting, vi skulle nå at ordne på de fjorten dage, bl.a. nåede vi at leje et hus. At huset var gammelt og lille, vidste vi; at der kun var koldt vand, ja, det var vi også klar over; men at det var så primitivt overraskede os. Huset var i gammel færøsk stil med trævægge, små alkover og smedejernskomfur. Kælderen havde oprindeligt været stald til familiens ko og havde stadig væk kun jordgulv. Meget hyggeligt - en varm sommerdag. Når stormen derimod kom hylende ned fra fjeldet, ville tætte mure og isolering have været en fordel, ordentlige opvarmnings muligheder ligeså. Efter en halv vinter flyttede vi til et bedre hus.

Hvad taler man så om på Færøerne? Hvad arbejder man med? Svaret er i begge tilfælde fisk. Der tjenes millionvis af kroner på fisk, og der investeres lige så mange penge i fisk. Man opdrætter laks i en slags laksefarme - med store miljømæssige problemer til følge. Fiskeindustrien og fiskerflåden må konstant bygge om og forny sig for at følge med nye krav på verdensmarkedet og for at opsøge nye afsætningsmuligheder. Det sidste nye er industriel forarbejdning af blåhvilling til spisefisk. Her har Japan været forbilledet.

Selv havde jeg aldrig troet, at jeg skulle komme til at filletere fisk, og alligevel stod jeg en dag på den lokale fiskefabrik. Der er langt fra min uddannelse til dét arbejde; til gengæld er det en god måde at komme ind i lokalsamfundet på.

Sproget var det til gengæld vanskeligere at komme ind i, så da der en formiddag pludselig blev råbt et eller andet gennem fabrikshallen, og alle smed fiskene fra sig og løb ud, var jeg i vildrede. Men ikke længe, for ude i bugten var forklaringen: En grindeflok var på vej. Nu har vi i Danmark hørt og læst så meget om disse såkaldt barbariske drab på grindehvalerne, så jeg indtog lidt skeptisk tilskuerens rolle. Ubegrundet. Alt foregik hurtigt og effektivt, efter en time var ca. hundrede hvaler dræbt. Naturligvis flyder der meget blod, når så mange dyr slagtes, og det hele kan virke lidt voldsomt; måske fordi vi byboere er vant til supermar-

kedets plastikindpakkede kød - at kødet oprindelig har siddet på et dyr fortrænges.

Resten af dagen er en festdag, og om aftenen samles mændene igen på kajen for at partere dyrene, et arbejde der kan tage det meste af natten med. De næste dage saltes og fryses kød og spæk. Kun de færreste tager på arbejde, nu har man vigtigere ting for. Fordelingen af kødet sker efter gamle regler: de aktive ved selve fangsten får særlige parter for det, og alle i byen får en bygdepart. Et meget socialt system.

.Grindfangsten udgør én side af den færøske naturalieøkonomi. Desuden har de fleste et stykke jord og nogle får og er således selvforsynende med kartofler og kød. Samtidig er der tale om et udpræget pengesamfund, hvor forbruget er enormt. De fleste familier bor i store huse og har to til tre biler - nye biler forstås. Alle moderne bekvemmeligheder er nærmest blevet til livsnødvendigheder, og da alle disse forbrugsgoder må importeres, er resultatet et stort betalingsunderskud. Omregnet pr. indbygger er det danske betalingsunderskud noget mindre end det færøske!

En del af forklaringen på underskuddet ligger naturligvis også i de store udgifter til veje, tunneler og havneanlæg. Ved således at skabe gode trafikforbindelser søger man at undgå affolkningen fra de mindre og mere afsidesliggende øer og landsbyer; om det lykkes er en anden sag: Som i alle andre lande og samfund virker byen dragende, og selvom verdens mindste hovedstad, Tórshavn, kun har Ca. 15.000 indbyggere, er der et vist storbypræg over den. Eksempelvis er det svært at skaffe lærere til de mindre og fjerntbeliggende skoler, hvorimod problemet nærmest er omvendt i Tórshavn.

Trafiksystemet er veludviklet, hvis vejret ellers arter sig. Vind, strømændringer eller tåge hindrer ofte, at køreplanen overholdes. Flyveren fra Danmark kan måske ikke lande pga. tåge, færgen kan ikke komme i havn pga. storm og strøm. Og når elektriciteten under et uvejr pludselig svigter, tager man også det med ro. »Det går nok«, som det altid hedder. Derfor kan det virke lidt forkælet, når danskere er helt ude af den, fordi togene er lidt forsinkede om vinteren, og elværkerne har svært ved at klare den ekstra belastning, som tyve minusgrader giver. Så snart vores teknificerede samfund møder modstand fra lidt stærkere kræfter, forskrækkes vi.

Men indrømmet: Vejret var ofte årsag til, at vi følte os isolerede på »den yderste nøgne ø«. Dog, når det så dagen efter var strålende solskin, og fjeldene spejlede sig i et .blikstille Atlanterhav, så glemte vi fuldstændig gårsdagen og tænkte: Her vil vi altid blive.

.Hvorfor bliver man så ikke? Vel nok fordi man altid vil være »danskeren«, altså en af dem nedefra og dermed også en af dem udenfor. Dvs. uden for bygdefællesskabet og det meget fintmaskede familie- og slægtsystem. Man accepteres i bygden men bliver aldrig en fuldgyldig del af den, dertil er den et for lukket system. Opløsningen af det gamle bygdefællesskab er dog begyndt, bl.a. som en følge af, at bygden ikke længere er den naturlige ramme om et arbejdsfællesskab. Som i Danmark bliver det stadig mere og mere udbredt, at man bor ét sted og arbejder et andet sted. Ligeledes er

der en tendens til, at indkøbsmulighederne koncentrerer sig i visse byer, og således reduceres bygdens lokale købmand tit en slags kiosk, hvor skolebørnene køber slik, og forældrene henter den liter mælk, de glemte i supermarkedet.

En meget sund erfaring var at opleve sig selv som fremmedarbejder - i mild form. Mild, fordi alle forstår dansk og kender til Danmark. Alligevel er danskerne en minoritetsgruppe, og de holder sammen, ført og fremmest fordi de er danskere. Igen er der store forskelle, men således var tendensen, hvor vi boede.

Nu er Færøerne en del af Danmark men trods indre selvstyre, er dette tilhørsforhold ikke til alles tilfredshed. Der tales meget om fuld selvstændighed, hvilket næppe bliver en realitet. På den ene side ved de fleste, at den høje levestandard ikke kan bibeholdes efter en total løsrivelse fra Danmark, og kun de færreste er villige til at betale den pris. På den anden side slipper Danmark af udenrigspolitiske grunde næppe taget om Færøerne. Af militærstrategiske årsager er det vigtigt for Nato, at Danmark holder fast på Færøerne; de mange synlige og usynlige overvågningsanlæg og radarstationer er bevis herpå.

Jeg har skrevet, hvorfor vi ikke bliver permanent på Færøerne, og dog er der mange danskere, der slår sig ned for altid. En af forklaringerne er naturligvis, at man bliver færøsk gift og på den måde automatisk kommer ind i samfundet. En anden forklaring er naturen. Ingen kan forblive upåvirket af de stadige skift i vejret, de stærke farver og kontraster, skiftene fra orkanagtig hylen til total stilhed. Oplevelsen af, hvordan solen pludselig bryder frem og bogstavelig talt jager tågebankerne op over fjeldet, er flot. Er man fugleinteresseret, er det ligeledes et eldorado: Den rødbenede strand-skade, nationalfuglen, hilser overalt skrigende på dig, kjovent søger med hidsige angreb at jage dig bort, lunden (søpapegøjen) sidder og praler med sit flotte næb, og raven flyver i bedste sagastil varslende over dit hoved.

Ydermere er mange danskere nok tiltrukket af den lidt mere afslappende holdning til tilværelsen, man tager en dag af gangen og når nok det hele. Og ikke mindst: Det virker mere naturligt at prøve forskellige ting af, selvom det måske går på tværs af ens uddannelse. Faggrænserne virker ikke så fastlåste. Som sagt havde jeg ikke troet, at jeg skulle være filetskærer, og heller ikke at jeg skulle prøve at arbejde med lakseopdræt. Mit senere arbejde som bibliotekar ligger nok nærmere min læreruddannelse; alligevel havde jeg næppe haft mulighed for at prøve det af i Danmark.

Jeg er vendt hjem men Færøerne sidder stadig på net-hinden.

Poul Storgaard Mikkelsen.